אנו דענו

אסור דלכן שאל היכי עבדינן. והטעם נראה משום דעל משמוש ידים בהאבר איכא איסור לא תנאף כרתנא דב"ר ישמעאל בנדה דף י"ג לא תנאף לא

דשערי אבי פוקרי וכן להרהר באשה כדי שיצא תהא בך ניאוף בין ביד בין ברגל שזה לא הותר אבל פ"י מעשה בשאר אברים כגון הא דנהמא חמימא

חלוק מה שנעשה דרך הנשים שבעיר היה משום הנשים בעירה כן אין שייך להחשיב זה לפריצות ואין

להחשיב זה למעשה פריצוח ולאסור עליהן אלא מדרך מריצות דעכ"ם כיון שכן הוא דרך לבישתן והלוכן אין

זסידות לצניעות יתירא ותע"ב.

נענש אלא משום דבע"ז עונשין על המחשבה כמעשה

דלא מצרפה למעשה אף בונות ונשאר רק האיסור מקרא דלמען תפוש בלבם וזה ליכא בשאר עברות

להדדי כמפורש שוז אף בנגיעה עגבות וכ"ש בנגיעה

ערומים שמחזיר פניו וקורא, ואף בנוגעין גופיהן כמפורש בכרכות דף כ"ד בישן עם אשתו במטה אחת הוא משום דבאשתו שרגיל בה לא חיישינן להרהור הוא רק ביודע שלא יוציא זרע ומה שיכול לסמוך י׳ מ"ט לא חיישיגן שעי"ז יהרהר ויוציא זרע, הנה ביוצא לדרך אפילו בסמוך לוסתה בסימן קפ"ד סעיף ומה שהקשה מע"כ על מה שמותר חבוק ונשוק

להתנהג בפריצות בכתובות דף ע"ב אבל מצד זה אך יש איסור אחר בנשים מדין דת יהודית שלא הנשים מותרות להסתכל בר' יוחנן כשסלקו ממבילה.

הוא רק כשהיא עצמה עושה כך אבל כשדרך כל

אבל ע"י הדברים שמתירין שם היה לן להתיר גם זרע לבטלה מותר לצורך בדיקה שלא נחשב זה לבטלה. הורע שליכא בזה איסור לא תנאף אלא איסור הוצאת בכאן ואף שהוא רק ספק הא גם התם הוא רק ספק ולכן גם בעובדא דידן אין להתיר צ"י משמוש בהאבר

משה פיינשטיין

לבדיקה או יהיה רשאי לדוש מבפנים ולזרות מבחוץ הגרח"ע באחיעזר שהוא דרך משמיש לענין אשה פוקרי אלא בתשמיש ואם להבדיקה טוב בהלבשת הכיסים על אברו בשעת תשמיש הוא עדיף כיון שדעת אבל עכ"ם הא הגרח"ע סובר כן. ואם זה לא טוב שסכנה לה להתעבר אף שלדעתי לא מסתבר זה כלל ע"י הרהור באשה וע"י נהמא חמימא דשערי אבי דעיקר הטעם משום שעכ"ם הוא לצורך פו"ר אבל בכאן כיון שרשאי בתשמיש עם אשתו אין לעשות

בענין בדיקת הורע לידע איך לרפאהו שיוכל להוליר

G 900

כ"ב אלול תשט"ו.

מע"כ ירידי הרה"ג מהר"ר אפרים גרינבלאט

הרהור שלא במעשה כדאמר לשון המוציא וכריליף זה בידים א״ר יוחנן שחייב מיתה ולא ביצא ממנו ע״י

ממיחה שנאמר בער ואונן שהוציאו בידים ולא אמר

באיסורי הרהור מקרא דונשמרת וקרא

סימן מש

ראחרי עיניכם

לענין שאין מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה אלמא בלשון כל המביא עצמו לידי הרהור כרא"ר אמי אח"ז בידי שמים שהיא מיתה טבעית ולא בנפילה מהבירה

שגם בבא לזה ע"י הרהור נמי אין זה אלא במיתה בנדה דף י"ג במוציא זרע לבטלה חייב מיתה ונימא

משה פיינשטיין

שהיא במקום סקילה. וגם משמע שרק על מוציא

דע"י נפילה דאף אם נפרש כפשוטו במה שא"ר יוחנן לא בבא ממש לידי קרי שמ"מ לא הי"ל ליענש במיתה לומר מצד איסור דונשמרת על הרהור דעברה ואף דהרהור שאינו בעונש גדול דמיתה. וכ"כ לא רצה

> שאסור דלא יתירו איטורים בשביל מצות ופקדת אבל אם יודע שיכול לבא לידי הרהור עי"ו פשוט שלא יבוא מזה שיחבק וינשק לאשתו לידי הרהור. בשארי מקומות, ולכן גם בחבוק ונשוק יכול לסמוך

הנה בדבר אדם שצריכים הרופאים לבדוק את שליט״א.

לחוך בקבוק. ושמעתי שגם הגאונים מדור הקודם

התירו זה לבדיקה.

האשה אף אם יהיה זה טוב לבדיקה הוא פריצות

ולבעול בביח הרופא והרופא יקבץ הזרע ממעי

ודולה שאין כדאי לעשות כן אלא יעשח כדכתבתי.

שיוכל להוליד ששאלת אם אין בוה משום איסור הזרע שלו כדי שיוכלו לידע איך לרפאהו כדי הוצאת זרע לבמלה.

עבדינן א"ל מייתינן נהמא חמימא דשערי ומנחינן לאו כשר שלח ליה רבא בריה דרבה לר' יוסף היכי שמואל ניקב ונסתם כל שאילו נקרי ונקרע פסול ואי והנה ביבמות דף ע"ו איתא א"ר יהודה אמר

ולכן לא היה יכול לומר דנענש ע"י הרהור דעברה

עכ"פ החיוב מיחה לא נאמר על יציאה ע"י הרהור ודאי לענין שהוא רע בעיני ה' הוא אף שלא במעשה.

> בהם מצד רוב הפרצה שאף הרבה כשרים והנה מהשאלות ששאלת יש דברים שקשה לדבר

ממש כאיסורים שנאמרו במעשים משום דלא היה אף שודאי נאמר האיסור על המחשבה והוא איסור

נענש ע"ו במיתה.

והנה שני עניני איסור הרהור יש האחד מקרא

ולכן לא אשיב בוה ושומר נפשו ירחק מכל כיוצא בוה אך בדברים האחרים אשיב הנכון לע"ד. שצ"ג בשם מהרש"ל אף בדורם לענין זרועות מגולות. ויראי ה' נפרצו בזה בעוה"ר. ועיין במ"ז חו"מ מי זרע לבמלה חמור שבהוצאה בידים חייב מיתה לכן

הרהור, צריך לומר שהוא מצד הסברא דכיון דאיסור אמי יליף מער ואונן אף שהוא גם למביא עצמו לידי דלענין מיתה הוא דוקא במוציא ממש. ומה שגם ר׳

מע"כ ידידי הרה"ג ר' צבי גערצולין שליט"א

ה' מנ"א תשר"א.

הלומד בביח מדרש עליון בספרינג וואלי.

ליה אבי פוקרי ומקרי וחוינן ליה ולאביי מעבריגן ורע כדי לידע איך לרפאותו שיוליד שהוי זה לצורך ליקח ישראלית שג"ז הוא צורך ולא נחשב לבטלה יבוא לידי קרי מותר כאן כיון שהוא לצורך בדיקה ככתובות דף מ"ו מ"מ כיון שהאיסור הוא כדי שלא לצורך לידע אם מותר לישא ישראלית מותר לעשות שם של"פ וב' הדרכים מותר א"כ מפורש שכיון שהוא קמיה בגדי צבעונין כדי שיהרהר באשה ונקרי ומשמע כ"ש בכאן שעתה אינו מוליד שיש להתיר להוציא לעוברא דידן עוד מכ״ש דהתם הא יכול ליקח גיורת שמא יותר ע"י זה לישא אשה ישראלית. ויש למילף באשה אף שהוא אסור מקרא דונשמרת כדאיתא מעשה שיגרום לו להוציא זרע. וגם מותר להרהר ומ"מ מותר לכדוק בהוצאת זרע כשביל הצורך

E

אנו ויעור

הוצאת זרע לבטלה אלא הוא איסור מלהרהר לעשוח

שרק בע"ז עונשין על המחשבה ולא בשאר עברות מיתה. ואף בע"ז לא מצד האיסור דאחרי לבבכם ומת שמצר האיסור דאחרי עיניכם לא הי"ל ליענש אף דונות. הוא משום דשם איירי בעונש מיחה שנפל ע"ז דהוא לעבור איסור ע"ז שהתורה אסרה בהו אף המחשבה לעבור. ואף שבקידושין דף ל״ט מ׳ משמע העברה דונות כמו הא דדריש מאחרי לבבכם הרהור

הרהור ע"ז כדאיתא בחינוך שהבאתי. אכל לאיסור זה להרהר לעשות איסורין להבעל לאסור לה לא מצינו לבטלה שליתא זה בנשים. ולחוש שמא תבאנה מזה דרשינן מונשמרת שהוא רק שלא לבא להוצאת זרע אין לחוש בהמתכלות ובראיית בע"ח נוקקין שכל אלו לעבור עברת זנות איכא גם בנשים כמו שאיכא איסור איסור הרהור מקרא דאחרי עיניכם שהוא שלא להרהר רואות דם מחמוד אין ראיית דם שום איסור. אבל עיי"ש בגדה וכ"ש שלא יגרום בהרהור ואף שלפעמים רונשמרת ליתנהו דאינו גורם להן שום דבר במשמוש ולכן יש חלוק בנשים דבאיסור הרהור מקרא לתונו ליני ברתר הולים והרומר וארמוחתו שורים

אשה המכירה ובבעלי חיים כשנזקקין זה לזו שאיתא

בע"ז דף כ' נמי מקרא זה אינו מחמת שיהרהר לעשות

אפילו פנויה ובא"א אפילו מכוערת ובבגדי צבע של

עברה עמה אלא דאף שלא יהרהר לעשות עברה מחמת

שהיא מותרת לו. וכן מה שאסור להסתכל באשה נדה

ויבא לידי מומאה בלילה שאיסור זה הוא אף באשתו מכאן א"ר פינחס בן יאיר אל יהרהר אדם ביום דונשמרת מכ"ד רע בכתובות דף מ"ו שאיתא שם

חנה תחיה עבור אשה אחת שנתביישה

מינון וא

משה פיינשטיין

ברין זריקת זרע למעי האשה שחדשו הרופאים

בדבר מה שנשאלתי מרעיתו הרבנית הכבודה מרת

שלים"א.

מע"כ ידידי הרה"ג מוהר"ר יעקב האמניק ר"ח ניסן תשר"ם.

שקוראים "בוסטער" הוא רק ענין רמאות להשקים מה שמוסיפים לזרע של איש זה מזרע איש אחר ע"י התני הרה"ג ר' משה דוד טענדלער שליט"א לחקור הדבר אצל רופאים מומחים וכפי שנודעתי לשאול מכתר"ה נתאחרתי להשיב משום שרציתי

כברכות דת י"ב זה הרהור טכרה איוו משד חמומה

להוציא לבטלה. והשני מקרא דאחרי עינכם דדריש

וה אסור משום שוה מביא לידי טומאת קרי שאסור

G

יודו שאין לאסור. ולכן ברחיצה באמבטי חמה שהוא

רחוק טובא לחוש לקישוי אין לאטור לכו"ע.